



БРОЙ 62

ДЕЦАТА НА СВ. ЙОАН РИЛСКИ

В притчата един мъж поверил на своите слуги пари (таланти), като всеки от слугите си обдарил според способностите им и усърдието им в учението. На един от слугите си човекът поверил пет таланта, на друг – два, а на трети – един талант, като и им заповядал да пуснат тези пари в обращение, т.е. да принесат те печалба и умножаване на богатството...

**ПРИТЧАТА ЗА
ТАЛАНТИТЕ
МТ. 25:14-30**



- **Защо Господ Иисус Христос разказва притчата за талантите? (стр. 3)**
- **ГОСПОД НИ ДАВА БОГАТСТВО**

ЕВАНГЕЛСКОТО ЧЕТИВО



МТ. 25:14-30

Защото Той ще постъпи като човек, който, тръгвайки за чужбина, повика слугите си и им предаде имота си: и едному даде пет таланта, другиму два, другиму един, всекому според силата; и веднага отпътува.

Който взе петте таланта, отиде, употреби ги в работа и спечели други пет таланта; също тъй и който взе двата таланта, спечели и други два; а който взе единия талант, отиде, та разкопа земята и скри среброто на господаря си.

След дълго време дохожда господарят на тия слуги и поисква им сметка. И като пристъпи оня, който бе взел петте таланта, донесе други пет и казва: господарю, ти ми предаде пет таланта: ето, аз спечелих с тях други пет. Господарят му рече; хубаво, добри и верни рабе! В малко си бил верен, над много ще те поставя; влез в радостта на господаря си.

Дойде също и оня, който бе взел двата таланта, и рече: господарю, ти ми предаде два таланта: ето, аз спечелих с тях други два.

Господарят му рече; хубаво, добри и верни рабе! В малко си бил верен, над много ще те поставя; влез в радостта на господаря си.

Пристъпи и оня, който бе взел единия талант, и рече: господарю, аз те знаех, че си жесток човек: жънеш, дето не си сеял, и събираш, дето не си пръскал; и като се уплаших, отидох, та скрих таланта ти в земята; ето ти твоего.

А господарят му отговори и рече: лукави и лениви рабе! Ти знаеше, че жъна, дето не съм сеял, и събирам, дето не съм пръскал; затова трябваше парите ми да внесеш на bankerите, а аз, като дойдех, щях да си прибера своето с лихва; вземете, прочее, от него таланта и го дайте на оногова, който има десет таланта; защото **всекому, който има, ще се даде и преумножи, а от оногова, който няма, ще се отнеме и това, що има;** а негодния раб хвърлете във външната тъмнина: там ще бъде плач. и скърцане със зъби. Като рече това, извика: който има уши да слуша, нека слуша!



Бог ни
се
доверява

...

Обикновено днешната известна притча за талантите се разглежда като **притча за това как хората отговарят пред Бога за своя живот**. Но в нея има още един важен момент: тя говори за най-голямото доверие, което Бог оказва на човека, за това как **по удивителен начин Господ докрай се доверява на всеки от нас**.

ЛЮБОПИТНО

ТАЛАНТЪТ е бил единица за тегло, равна на около 36 килограма, а при използването му като парична единица е оценяван като същото тегло сребро. Като единица за валута, талантът струвал около 6000 денария. Тъй като един денарий е бил обичайното заплащане за един работен ден, стойността на таланта възлизала на около 20 години труд (!) от обикновен човек...



НАЙ-ХУБАВИЯТ ДАР ЗА ТВОЕТО ДЕТЕ

БР.
62

архим. Андреас Конанос



Хубав дар за детето е да те види да се усмихваш, да не те гледа в депресия, отчаяние, разочарование, това отчайващо нещо. Опитайте се да бъдете такива родители. Много трудно нещо.

Бог те е призвал да се справиш с трудностите в семейния живот с цената на жертви и борба. Затова, когато някои жени, и някои мъже, завиждат постоянно на подвижниците. „Колко са добри подвижниците на Света Гора!“, казвам: Християнке, ти имаш своя мъж, своето дете, обичай семейството ти!

Твоята Света Гора е твоят дом. Да обикнеш твоя дом, и ще живееш преживявания като на Света Гора“.

КЪМ РОДИТЕЛИТЕ

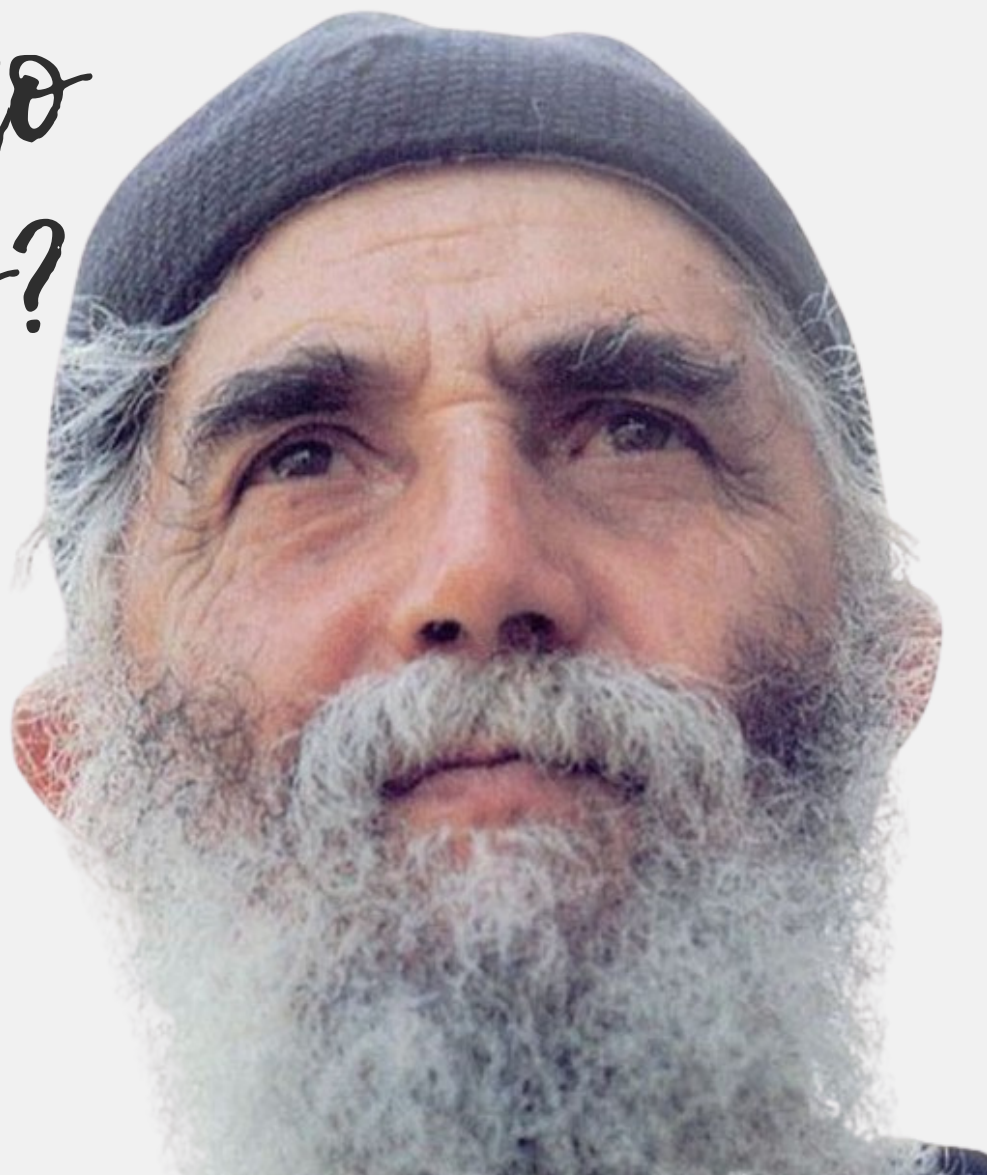
Колко години още ще живеете – 30? 40? 50? – да не бъдат години в ропот, да не са години, както се казва в песента, „цял живот нанагорнище“, тоест насила да минават дните. Нека детето ти да те вижда, че се радваш на живота ти, на твоята професия, на твоята връзка, на твоята разходка и да казва: „Имам уравновесени, щастливи и радостни родители“. Казвайте добри думи на мъжа си и детето ви. А не да държите дистанция и да правите гримаси.

Вие, жените, имате огромна сила, **жената държи ключовете на щастието**. Тя може да накара дома, мъжа си и детето си да чувстват радостта и рая, но може да направи живота им изключително труден.

Молете се за вашите деца и така ще видите чудеса в живота ви и в семейството ви. Така се променя животът ни – когато сърцето съучаства, не с дискусии, караници, напрежение, нерви и викове.

Детейто е лошо?

“Нима ще нарека лошо дете детето, което от малко е минало през хиляди изпитания в живота? Те искат разбиране, любов, внимание и молитва.”



Нима ще нарека лошо дете детето, което от малко е минало през хиляди изпитания в живота? Те искат разбиране, любов, внимание и молитва. Дано вашата молитва има светостта, която да промени вашето дете. Това, което направил старец Паисий с един млад човек, който носил вериги, съдрани панталони, обеци, всички тези неща. Той отишъл при старец Паисий и му казал: „Аз, отче, съм погинал – така му казал. – За ада съм!“

Старецът Паисий му казал:

- Ти си много добро дете!
- Какво добро дете? Не ме ли виждаш как съм?
- Не си това, което си. Вътре в теб си нещо друго. Аз ще се помоля за теб, и ще станеш най-доброто дете на света!
- Добре, направи го и ще видиш.

Старецът се помолил. Младият човек отишъл в Солун и на другия ден сутринта се събудил и почувствал нещо, сякаш душата му изтръпнала. „Нещо ме преследва, нещо ме обгражда и не ми позволява да върши лоши неща. Искам да направя някаква злина, но не мога. Докато го искам, не ми идва отвътре. Не искам да пуша, не искам да псувам, не искам да водя нощен живот, не искам да върша порочни дела, нещо ме възпрепятства, нещо ме обгражда.“ Какво го обгражда? Любовта и молитвата.

Господи, Боже мой, като благ и човеколюбив. Ти си ми сторил много милости, които не съм очаквал да видя. И що да Ти въздам за Твоята благодет, Господи мой, Господи? Благодаря на многовъзпяваното Твое Име; благодаря на Твоето неизказано към мене добросърдечие; благодаря за Твоето драговолно търпение. И сега застъпи се за мене и ми помогни и ме закриляй, Владико, от всяко зло, та да не греша вече пред Тебе. Защото Ти знаеш колко податлива е моята природа към грехопадение; знаеш моята безразсъдност; знаеш всичко, що съм сторил, съзнателно или несъзнателно, волно или неволно, нощем или денем, с ум и мисъл. Като благ и човеколюбив Бог, очисти, прочее, тия мои грехове с росата на Твоята милост, Преблагословен Господи, и ни спаси заради Твоето свето име по начин, какъвто Ти знаеш. Защото Ти си светлина и истина, и живот, и на Тебе въздаваме слава на Отца и Сина и Светия Дух, сега и винаги, и во веки веков. Амин.



14 ФЕВРУАРИ – УСПЕНИЕ НА СВ. КИРИЛ СЛАВЯНОБЪЛГАРСКИ

Чества се на 14 февруари - Успение на св. Кирил Славянобългарски
(† 14 февруари 869 година)

Според известното кратко житие на Константин Философ, наречен в монашеството Кирил, той произхождал от знатни родители Лъв и Мария, солунски славяни. Високото положение на бащата и богатите дарования на момчето отворили вратите на знаменитата Магнаурска школа в Цариград, където Константин учил заедно с децата на византийските царе и боляри под ръководството на известни учители и на учения Фотий, бъдещия цариградски патриарх. **Завършил образованието си с прозвището Философ**, той бил назначен за патриаршески библиотекар и преподавател по философия. Отегчен от суетата на тоя свят, Константин **избягал тайно в манастира на малоазийския Олимп при своя брат Методий**, където именно извършил в пост и молитва приснопаметното си дело – **да създаде славянска азбука и да преведе свещените книги на Православната църква** на езика на солунските българи.

На двамата братя – славянски просветители, се наложило да се отправят в Рим и да защитят своето дело от враговете пред самия римски папа. В Рим Константин Философ тежко заболял; бил постриган в монашество с името Кирил и подир 50 дни починал на 14 февруари 869 година. **Сам папа Адриан извършил погребението му в църквата "Св. Климент Римски"**. През 1862 г. на предполагаемото място на гроба на св. Константин-Кирил и се откриват **уникални раннохристиянски фрески**, изобразяващи пренасянето на мощите на св. Климент от славянските просветители в присъствието на папа Андриан и целия клир и народ на Рим, както свидетелстват средновековните писмени извори. На 30.9.1880 г. папа Лъв XIII издава енцикликата „Grande munus“, която отбелязва заслугите на св. Братя за евангелизацията на Европа и определя литургичното честване на тяхната памет в Римокатолическата църква на 7 юли. На следващата година, по инициатива на еп. Щросмайер, в Рим се провежда първото честване на св. Кирил и Методий.

Първото документирано официално честване от българите на 24 май в Рим е от 1924 г. Идеята е на проф. Любомир Милетич, председател на БАН и преподавател в Софийския университет. Тогава е отслужена литургия от архим. Симеон, представител на Московска патриаршия в Рим. Анждело Ронкали, бъдещият папа Йоан XIII, извършва литургия на гроба на св. Кирил и произнася слово за заслугите на св. Братя за България и за славянския свят. В Рим на 24 май 1929 г. в базиликата „Сан Клементе“ при мястото на гроба на св. Кирил Философ тържествено е открита възпоменателна плоча (по проект на арх. Нено Ямандиев). В началото на 60-те години се случва нещо важно. Във връзка с 1100-годишнината от евангелизаторската мисия на славянските равноапостоли св. Кирил и св. Методий кардинал Амлето Чикояни, титуляр на храма „Сан Клементе“, поставя отново въпроса за издирване на мощите на св. Кирил. С изследването на фактите и изворите е натоварен проф. Леонард Бойл от Университета на Торонто. Следва двугодишна усилена работа и изследвания, минавайки през данни, свързани със смутната 1798 г., когато **от базиликата „Сан Клементе“ изчезва мраморната урна с мощите на св. Кирил Философ**. През лятото на 1963 г. проф. Бойл **открива мощи на св. Кирил – в ковчеже с частица от кост с надпис: „Ex ossibus S. Cirilli“ („От костите на св. Кирил“), която се е намирала в домашния параклис на стара аристократична фамилия в градчето Реканти на Адриатическото крайбрежие**. На 15.11.1963 г. **новоизбраният папа Павел VI излага скъпоценната реликва в Сикстинската капела пред двеста и петдесет архиепископи и епископи**, които са дошли в Рим за Втората сесия на Втория Ватикански събор. На 17.11.1963 г. мощите са положени тържествено в базиликата „Сан Клементе“ в построяния от папа Лъв XIII параклис на св. Братя. Тогава славянска литургия е отслужена от еп. Кирил Куртев, апостолически екзарх на българите-униати и делегат от страна на римокатолиците в България на Втория Ватикански събор. (Източник: Двери.бг)



Пишете ни: f_dobromir@abv.bg

С благословението на митрополит Антоний започнахме реконструирането и разширяването на параклиса на българската църковна община в Лондон в православен храм.

Първият етап на проекта приключи с получаването на окончателните разрешителни от общината Westminster. В момента се изработват и изпълняват архитектурните и строително-инженерните планове.

Започнаха първите строителни дейности. Отново молим за Вашата подкрепа,

за да имаме достойно място за богослужение в Лондон.

THE BULGARIAN ORTHODOX COMMUNITY OF ST JOHN OF RILA IN LONDON (only capital letters)

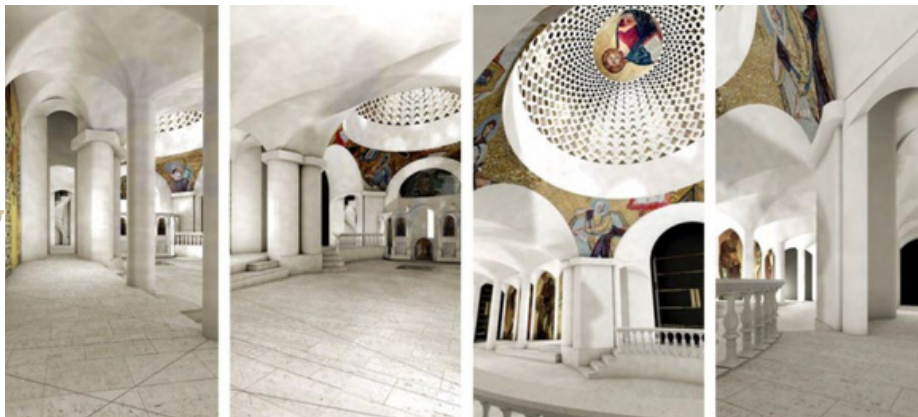
Lloyds Bank

Sort Code 30-96-26

Account Number 80397868

IBAN: GB27LOYD30962680397868

BIC: LOYDGB21446



За свети Валентин

В православния календар почитаме светеца, живял в Умбрия – св. свещеномъченик

Валентин, епископ Интерамски, на 30 юли.

Живял е през III век, преди император Константин I Велики да издаде Медиоланския (Миланския) едикт от 313 г. и да узакони християнството като вяра, равноправна на другите религии в Рим. Според преданието, по времето на един от предшествениците на св. Константин, Клавдий II Готски, се водели продължителни войни и Клавдий забранил браковете в армията, тъй като смятал, че необвързаният със съпруга и семейство воин е по-полезен в битка. А интерамският епископ **тайно венчавал римските командири християни и годениците им в нарушение на императорската заповед – и в защита на любовта...** Заради което бил наказан и загубил живота си, вероятно на 14 февруари 273 г.!

Забелязано в интернет

Християнският живот е пълен с парадокси:

- трябва да раздаваш, за да получиш
- трябва да разбереш, че си спял, за да прогледнеш
- трябва да станеш прост, за да придобиеш мъдрост
- трябва да бъдеш последен, за да станеш първи
- трябва да умреш, за да живееш



ЗА ВАС РАБОТИХА:
О. ДОБРОМИР ДИМИТРОВ
НАДЯ ЙОНЧЕВА, ИВА ДИМИТРОВА

BULGARIANCHURCHLONDON.CO.UK
F_DOBROMIR@ABV.BG